

Ingemar Saaw, eldsjäl ur tiden

Tidigare posttjänstemannen Ingemar Saaw, en av de stora inom Köpings fotboll genom många generationer, har gått ur tiden.

89 år gammal var han en sann fotbollsvän – först i Köpings IS, därefter även i Köping FF. Han gav också Köpingsborna insikt och förståelse om vad -ideellt arbete innebär och betyder för föreningslivet.

Än mer lovvärt och fantastiskt var att det oerhörda engagemanget inte kom att förtrötts med åren trots att han ägnade fotbollen i Köping närmare 70 år av sitt liv.

Vi som lärde känna Ingemar noterade särskilt hans glädje, stolthet och belöning vid Köping FF:s ungdomsavslutningar de senaste åren. Ingemar fick se lovande ungdomar i föreningen, som redan blivit pojklandslagsspelare, dela ut medaljer till sina yngre klubbkamrater. Dennis Boskailo, Emir Bajrami och förra hösten Anton Westerlund.

Den unga generationen gav näring till hans entusiasm där drivkraften i iver att stötta ungdomen var tydligt uttalad:

”Jag vill ju inte att -ungarna ska ränna ute på stan, de ska ha något vettigt att göra”.

Den unga generationens framgångar i Köpingsfotbollen är ändå bara den avslutande perioden av Ingemar Saaws fotbollsliv. De stora namnen inom Köpings fotboll och inom svensk landslagsfotboll är fortfarande Leif Eriksson och Kalle ”Köping” Gustafsson, som båda hade förmånen att ha Ingemar som genuin trivselsfaktor i sin närhet. Kalle ”Köping”, Ingemars allra förste tränare, lärde honom skjuta med vänstern genom att tvinga av honom högerskon vid träningarna.

Det blev 350 A-matcher för Ingemar i Köpings IS efter debuten mot Jädersbruk 1939, mest som nickfarlig forward.

Från debuten och ytterligare nästan 70 år som aktivt engagerad fotbollsvän var Ingemar verksam under ett 30-tal tränare i Köpings IS och Köping FF.

Som aktiv KIS-spelare tog han order av sina tränare, som lagledare och sekreterare i KIS var han plikttrogen, men som mångårig material--förvaltare blev han sin egen herre. Och han tog uppgiften på största allvar.

Ordning och reda var honnörsord och en blick in i materialförråden på Köpings IP, där Ingemar huserade, var det bästa beviset. Sorteringen var -exemplarisk, och inget gick till spillo. Han lappade och lagade när han fick tid över efter all tvätt, städning och mycket mer. Nästan alltid ensam. 20 – 30 timmar i veckan med ett ständigt flackande mellan fotbollsplanerna på Köpings IP, Krillan och Zigenarbacken.

Ersättning? Nää.

Ingemars långvariga -ideella arbete uppmärksammades av Riksidrottsförbundet. Det blev en me-dalj i guld, utdelad av prins Bertil i Stockholms stadshus under högtidliga former. Han fick också en klapp på axeln när kung Gustav VI Adolf under en Eriksgata i länet växlade några ord med Ingemar Saaw.

”Kungen ville att vi skulle kämpa på för att nå en högre serie.”

Vi inom Köping FF minns särskilt Ingemar Saaws öppna passion för fotboll när han trots 50 år inom Köpings IS ändå var odelat positiv till att bilda en ny förening, KFF. -Ingemar lade nostalgikänslor åt sidan och satsade som pensionär sin kraft på fortsatta ideella arbetsinsatser – då som material-förvaltare i KFF. ”Om fotbollen ska nå uppåt i seriesystemet är vi tvungna att hitta på något nytt här i stan”, förklarade han.

Vi minns Ingemar Saaw med djup respekt, och är tacksamma för att han var en ledstjärna i något så värdefullt som ideellt arbetande idrottsledare. Många må ta lärdom, och därmed ge Köpings fotbollsliv fortsatta framgångar i Ingemar Saaws anda.

För Köping FF

Thord Gustavsson, ordförande

Ulf Eneroth, KFF-medlem